UN RASPUNS ADRESAT DETRACTORILOR MISCARII

Horia Sima

Scrisoarea echipei care a pedepsit pe Armand Calinescu, adresata legionarilor

"Camarazi,
Toti aceia in care arde ca o flacara sfanta credinta legionara.
Toti aceia care se zbuciuma si stau coplesiti de povara tragediei in care se zbate Neamul Romanesc.
Toti aceia care vor purta pana la moarte neintinata credinta si onoarea.

Sa stie:
Am fost invatati sa credem neclintiti ca o adevarata schimbare pentru tara aceasta nu va porni decat de la prefacerea sufletului romanesc. Acest suflet trebuie curatat de tot ceea ce necinstea, necredinta, lasitatea si meschinaria a sadit in el.
Acesta este ogorul in care vor lupta cu inversunare sfanta legionarii viitorului romanesc.
Aceasta este impiedicata si indepartata astazi - un val de oroare si de groaza s-a asternut pe neamul acesta.
Ne-am hotarat sa pedepsim! Din dragoste adanca fata de acest pamant, framantat de sangele atator martiri, din dragoste pentru neamul acesta, vom incerca sa rupem o frantura din trupul urias al viermelui conducator care roade fiinta neamului.
Violenta in sine nu schimba nimic, dar ea este de o dureroasa necesitate. Vrem numai atat, ca prin violenta nostra sa trezim neamul romanesc.

Camarazi,
Stiti ca legionarul priveste cu pieptul deschis urmarea faptelor sale. El raspunde. Vom raspunde si noi. Oricare ar fi judecata pe care istoria o va face asupra noastra, nu trebuie sa uitati ca am platit cu sangele si sufletul nostru credinta noastra.

Camarazi,
Priviti cu incredere viitorul. Nu uitati ca neamul romanesc are o misiune sadita in el de Dumnezeu si ca exista o linie de onoare a neamului.
Pe cerul intunecat care privegheaza neamul, se desprind literele de foc ale Capitanului:

Dragi camarazi,

Voua, celor care ati fost huliti sau martirizati, va pot aduce vestea, care doresc sa treaca dincolo de valoarea subreda a unei fraze oratorice ocazionale: in curand vom birui.

In fata coloanelor voastre, vor cadea toti asupritorii nostri. Sa-i iertati pe cei ce v-au lovit din porniri personale.

Pe cei ce v-au chinuit pentru credinta voastra in neamul romanesc nu-i veti ierta. Sa nu confundati dreptul si datoria crestina de a ierta pe cei care v-au facut voua rau, cu dreptul si datoria neamului de a pedepsi pe cei ce l-au tradat si pe cei ce si-au asumat raspunderea de a i se impotrivi. Sa nu uitati ca sabiile pe care le-ati incins sunt ale neamului. In numele lui, deci, veti pedepsi cu ele: necrutatori si neiertatori.

Astfel si numai astfel, veti pregati un viitor sanatos acestei natiuni.

Camarazi!

Dumnezeu si neamul sa primeasca jertfa noastra!"

MITI DUMITRESCU (avocat in procesul Capitanului)
ION IONESCU (student)
OVIDIU ISAIA (fotograf)
ION MOLDOVEANU (student)

GHEORGHE PARASCHIVESCU (student)
CEZAR POPESCU (student)
MARIN STANCIULESCU (mecanic)
TRAIAN POPESCU (student)
ION VASILIU (desenator)

##

Din continutul acestei scrisori se desprind cateva principii de doctrina legionara referitor la sensul in care se realizeaza, in cazuri extrem de rare, un atentat din partea membrilor miscarii, plecand de la motivarea lui si pana la consumarea lui. Pedepsirea lui Armand Calinescu e un exemplu neintrecut si poate unic in lume al unei raspunderi acceptate pana la ultimele ei consecinte.

I. Legionarul nu considera atentatul o arma de lupta. Terorismul nu intra in doctrina noastra. Nu suntem partizanii violentelor pentru a cuceri puterea. Miscarea e complet straina de metodele sangvinare ale bolsevismului si organizatiile inrudite cu el.

Manifestul echipei recunoaste ca "violenta in sine nu schimba nimic, dar ea este de o dureroasa necesitate". In ce consta aceasta "dureroasa necesitate"?

Armand Calinescu organizase, cu echipele lui de ucigasi, strangularea lui Corneliu Codreanu, a Nicadorilor si a Decemvirilor. Creierul acesta diabolic, de ani de zile urmarea nimicirea Miscarii Legionare. Inca din 1932 s-a remarcat prin cruzimea si hotararea lui de a nu se da in laturi de la nici un mijloc pentru a zdrobi Garda de Fier. El, fiind subsecretar de stat la Interne, a montat episodul de la Visani, cand sute de legionari au fost arestati si batuti, pentru "crima" de a fi voit sa ridice un dig de aparare a ogoarelor taranesti de puhoiul apelor. In sfarsit, in 1938, i s-a dat prilejul de catre fortele oculte sa-si arate toata capacitatea lui de ura cu planul de lichidare al Legiunii, care inainta vertiginos amenintand statul condus din alcovul Elenei Lupescu. Planul lui Calinescu era urmatorul: odata suprimat Corneliu Codreanu si cadrele de conducere, aceasta miscare va disparea. Dar oroarea crimei savarsite in noaptea de 29/30 noiembrie 1938 a avut efecte contrare celor asteptate. Nu numai ca Miscarea nu s-a dizolvat, dar din sanul s-au format "echipe de razbunatori", care sa pedepseascape principalii vinovati. Echipei lui Miti Dumitrescu i-a revenit onoarea sa razbune pe Capitan, asa cum el insusi ceruse intr-o circulara. "A razbuna" are sensul etimologic de "a se face ceva din nou bun", a repara o nedreptate, a restabili un echilibru moral, rupt de altii. De aceea si Capitanul cerea sa fie razbunat, nu din alte motive, ci "pentru ca veti face un mare bine neamului romanesc".

In acest sens au tras Miti Dumitrescu si camarazii lui in asasinul care fusese rasplatit pentru "isprava" lui cu cele mai inalte functiuni in stat. Cand a cazut pe podul Sf.Elefterie, Armand Calinescu era presedinte al consiliului de ministri, ministru de interne si ministru de razboi. Practic, detinea tot aparatul statului in mana lui.

Fara gestul lui Miti Dumitrescu, poporul nostru s-ar fi aplecat tiraniei, crezand ca odata cu Capitanul azvarlit in groapa, s-a destramat si miscarea. Camarazii din aceasta echipa nu glorifica violenta, ci o considera "o dureroasa necesitate: vrem numai atat, ca prin violenta noastra sa trezim neamul romanesc".

Odata vinovatul principal pedepsit, odata raul produs prin crima lui Armand Calinescu ispasit, neamul va respira usurat, dandu-si seama ca duhul legionar al vitejiei nu s-a stins. Dupa acest atentat, intreg neamul, zguduit de aceasta explozie de eroism, s-a atasat din nou Legiunii si o va sprijini in lupta ei pana la capat.

II. Dupa crima de la Tancabesti, "un val de oroare si de groaza s-a asternut peste neamul acesta", spune scrisoarea. Oroarea pentru uciderea Capitanului si groaza de zbirii regimului carlist, care, sub conducerea lui Armand Calinescu, continuau represiunea ucigand pe cei ce mai opuneau rezistenta. Acest lant de crime s-ar fi continuat indefinit fara o replica taioasa din partea legionarilor. "Din dragoste pentru neamul acesta, vom incerca sa rupem o frantura din trupul urias al viermelui conducator ce roade fiinta neamului". Armand Calinescu era o frantura din viermele conducator, care a continuat sa mai devoreze suflete de legionari, pana ce a pierit sub puterea Arhanghelului Mihail. S-a

spulberat si groaza care stapanea in popor, facand loc unei raze de speranta ca intreaga cladire diavoleasca se va prabusi in curand.

III. Legionarii din echipa lui Miti Dumitrescu nu fug si nu se ascund dupa savarsirea faptei lor:

"Stiti ca legionarul priveste cu pieptul deschis urmarea faptelor sale. Oricare ar fi judecata pe care istoria o va face asupra noastra, nu trebuie sa uitati ca am platit cu sangele si sufletul nostru credinta noastra".

Ei se predau, stiind ca-i asteapta moartea. In cazuri de acestea, unii isi pierd cumpatul si fug. Dar ei, acesti falnici legionari, se duc la Radio si vestesc tarii moartea lui Armand Calinescu si apoi lasa sa li se puna catusele.

"Oricare ar fi judecata istoriei", gestul lor, de a taia toate puntile in urma lor, de a nu se gandi la nici o posibilitate de salvare, de a accepta moartea ca parte integranta a actiunii lor de pedepsire, ii inalta pe o treapta morala necunoscuta in istoria tuturor atentatelor. Atentatul era deplin justificat prin consideratii politice si nationale, dar ca sa merite suprema distinctie, trebuia ca si din punct de vedere etic sa fie de o frumusete cristalina. Nu s-au sustras raspunderilor. S-au predat calailor, stiind ce-i asteapta.

IV. Dar mai teribila decat moartea, era drumul pana la ea. Chinurile ce-i asteptau pana ce li s-ar fi dat lovitura de gratie. Au fost supusi la niste torturi groaznice.

In fata acestei perspective inspaimantatoare, daca nu voiau sa fuga, s-ar fi putut gandi la sinucidere. Raspundeau, se predau, dar isi alegeau singuri moartea, fara a mai trece prin strunga fioroaselor chinuri ale echipelor specializate.

Au refuzat si aceasta alternativa. Un legionar nu se sinucide. El moare crestin. Ei se predau vii Domnului, asteptand cu seninatate sa se infrunte si cu furia bestiilor dezlantuite. Nu stim daca au murit de glont sau zdrobiti in batai.

V. Atentatul lui Miti Dumitrescu si al echipei lui atinge culmile sublimului. Ei "au incins sabiile neamului", asa cum cerea Capitanul, "si au lovit in vinovat".

S-au predat autoritatilor, pentru ca guvernul sa nu arunce vina asupra celor din inchisori sau asupra altor oameni nevinovati. "Noi suntem raspunzatori", au spus ei, "pedepsiti-ne pe noi".

Au renuntat la orice speranta de a supravietui din momentul ce s-au predat.

Nu si-au facut seama singuri, pentru a scapa de chinurile ce-i asteptau, mai crancene decat moartea, ci si-au oferit carnea si oasele sa fie sfaramate bucata cu bucata.

Horia Sima (Colectia "Tara si Exilul", anul XVII, 1980-1981)
setstats 1